

Taalonderwijs voor het 'echie'

René Berends, 2015

Onlangs ben ik relatiebeheerder geworden voor een stageschool van de pabo. Omdat ik de school niet kende, ging ik op kennismakingsbezoek. Tijdens dat bezoek kwam ik ook even in groep 7, waar een lio-student van ons een taalles gaf. Ik volgde de les op een stoeltje achter in het lokaal. Voor mij zaten een jongen en een meisje.

De student gaf de leerlingen de opdracht om een bepaalde bladzijde uit het taalboek te bekijken. "Daar heb je weer zo'n les," fluisterde het meisje voor mij tegen haar buurjongen, terwijl ze haar schriftje uit haar vakje pakte. De jongen knikte, maar had door dat ik mee zat te luisteren en besloot daarom maar niet te antwoorden.

De opmerking van het meisje intrigeerde me en toen onze student de groep lekker aan het werk had en er even ruimte was voor een gesprekje, vroeg ik het meisje: "Ik hoorde net wat je tegen je buurman fluisterde. Je zei: 'Daar heb je weer zo'n les!' Wil je mij eens vertellen wat je daarmee bedoelde?"

"Ja hoor," antwoordde het meisje. Ze wees mij de opdracht in het taalboek aan. "In deze les is het de bedoeling dat we leren om een interview af te nemen. Daar gaat het om. Maar wat moeten wij doen? Vragen voor een interview in ons schrift schrijven. We gaan heus niet echt iemand interviewen! Zulke lessen zijn niet leuk. Je gaat toch geen vragen in een schrift schrijven, als je niet in het echt iemand gaat interviewen?"

Ik was verrast. Haar analyse van dit soort taallessen uit de methode is me uit het hart gegrepen. "Maar je zei: 'Daar heb je weer zo'n les!' Gebeurt het vaker dat je iets moet doen, dat niet voor het 'echie' is?"

De buurjongen knikte bevestigend. Blijkbaar hadden beide kinderen het hier samen al vaker over gehad.

"Ja," zei het meisje, "dat gebeurt heel vaak. Van die onzinopdrachten!" Ze begon door het boek terug te bladeren. "Kijk dit was ook zo'n opdracht, en deze ook!"

Inmiddels was mijn student er bij komen staan.

"Weet je nog, dat ik in de taalles op de pabo het had over de noodzaak van betekenisvol en authentiek onderwijs?", vroeg ik hem, "jouw leerlingen vertellen ons waarom dat belangrijk is!"

In het speelkwartier kwamen het meisje en de jongen glunderend op me af. "Meneer, bent u morgen ook op school? Mogen wij u dan interviewen?"